

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto melito episcopo. Cap[itulum]. lxxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

deinde in confessione nominis xp̄i neruis du-
rissime ac diutius verberati: ac postmodū vin-
cis post terga manibus renibus cruribusq;
contractis circa rotarū vertiginē astricti: ut in
ipis rotis quasi contexti viderentur. Successi-
ue quoq; equulei extensione suspensi: fumog;
subterposito die & nocte integra repatri. H̄d ex-
tremū gladio consumpti sunt nono kalen. maij.

De sancto Hierandro martyre
& locis eius. *Lap. lxxiiii.*

Alexander martyr cum sociis
gallicus passus est sub antonino dō im-
peratore. Qui cū sc̄dō martyre yp̄i-
podio cōprehēsus & in carcere cōpedit: ut di-
ctū est supra. x. kalen. maij die tertio a passione
xp̄i yp̄ipodij educt⁹ de carcere: p̄io crudelis-
tate verberantur adeo lanaria⁹ est: ut cute soluta
costarū patefactisq; viscerib⁹ interiora corporo-
ris panderantur: deinde crucis affixus pati-
bulo beatū spiritum exanimatus emisit. Passi
sunt aut̄ cū eo & alij. xvij. sepulti ex vtroq; alta-
ris latere in crypta que incole superposito ci-
uitati pulchro & antiquo opere constituta est.
Qui passi sunt octavo kalendas maij.

De sancto Melito episcopo. *Lap. lxxxv.*

Melitus asianus sardinen⁹ ec-
cl̄ie c̄ps iohannis
māgelist⁹ disciplo⁹: q; eius gelia
cōscriptis: tpe marci antonij ipes-
ratoris floruit: qui multa vtilia
opuscula eccl̄ie dedit. Nam prato
principi p̄ xp̄iana religione librū apologeticū
scripsit. Extrare dicunt & alia: vic⁹ de patchaliz-
bi duo. De optima cōversatione liber vn⁹. De
ppheris liber vn⁹. De ecclesia liber vn⁹. De sen-
tibus liber vn⁹. De anima & corpe liberyn⁹. De
lauacro sive baptismo liber vn⁹. De veritate li-
ber vnus. De generatione xp̄i liber vnus. De p-
phertia eiusdem liber vn⁹. De hospitalitate liber
vnus. Irē liber q; clavis institutaf. De diabolo
liber vn⁹. De apocalypsi liber vn⁹. Eglogarū li-
bi ser. Hui⁹ elegas & declamatorū i geniū ter-
tullian⁹ cauillaf in libris septē: q; p̄ montano
aduersus eccl̄iam edidit: dices illū a plerisq;
pphanū repurari. Quicunq; in xp̄o sc̄tis meli⁹
vñj. kal. maij. hec hieronym⁹ lib. de illustrib⁹.

De sancto Marco euā-
gelista. *Lap. lxxvi.*

Marcus euā-

gelista discipulus & in-
terpres petri apostoli
& eiusdem in baptisma
te filius leuiticus ge-
nere & sacerdos lega-
tis: discipulus aposto-
lorum post passionem
domini effectus: cum

Quartus

beato petro romā profectus est: eisdez fideliter
adherens. Ubi cum petrus xp̄i euāgeliū pre-
dicaret: rogatus a fratribus qui erāt rome: bea-
tus marcus breue euāgeliū ad perpetuā me-
moriam: prout ex ore petri audierat: fidelis stilo
latinoq; p̄monē cōscriptis. Quod vidēs petrus
approbavit: & ecclesie legendū sua auctoritate
tradidit. Videntis aut̄ petrus marcu⁹ in fide con-
stante ip̄m protocōpīm aquileiā destinauit. Quo-
cū venisset marcus in suburbio ciuitatis repre-
rit iuuenē leprosum filiu⁹ i ph̄i. Quem in chris-
ti nomine a lepra mūdauit: & ip̄m cum patre et
omni eius familia ad fidem xp̄i cōuersos sacri-
baptismatis vnda perfudit. Ibi quoq; sua pre-
dicatiōe infinitū p̄p̄lm xp̄o dno acquisiuit. Ibi
eriam euāgeliū suū quod a's rome latiniſ literis
conscripterat: itcū greco eloquio exara-
uit. Quod vñq; hodie in aquileiā ecclesia cum
sede eburnea in qua sedens illud scripterat de-
monstrat. Cum ergo beatns marcus ad ma-
gistrum reuisen⁹ post aliquot annos veller ac-
cedere. Hermagorā ciuem aquileiā eius disce-
lum a populo in p̄ficiem electū: romā secum
adduxit: ip̄m loco marci in ep̄m consecrat⁹:
beatus petrus ad gubernandā aquileiā eccl̄e-
siam destinauit: marcu⁹ dō diuinā admonitione
ad predicandū alexandriā misit. Tante autē
humilitatis euāgelist⁹ dñi fuisse dicitur: vt sibi
pollicem amputaret ne ad sacerdotiū q̄si manus
pmoueri posset: verū dispositio dei & auto-
ritas petri prevaluit: vt nec sic amitteret in ope
quod meruisset in genere: mox aut̄ sanctus ale-
xandriā venies de naui egressus est: calciamen-
tum eius diruptū est. Quod cuiqdā calcificiū no-
mine aniano luxra portā ciuitatis habitātē tra-
didit resarcendū. Et ille calcēi emendās in la-
borando subulo sinistram manū grauita vulne-
ravit: & p̄ dolore: vñus deus voce magna ex-
clamauit. Uz aut̄ beatus euāgelist⁹ vñus dei
nomen audisser gauisus est: eo q; prosperum fe-
cisse dñs iter suū: expuensq; in terra fecit lu-
tum ex sputo: & in xp̄i nomine vñxit manū vñr̄:
& statim sanata est. Quem anianus in domum
suam introduxit. Interrogas quis: vel vñ esset
illud nomē q; tanta efficaciam haberet. Ei bea-
tus marcus xp̄m dñm predicauit: & ipsum cum
omni domo baptizauit. Deinde ingressus ci-
uitatem euāgeliū predicabat: & oēs infirmita-
tes curabat ac demons effugabat: etiam mor-
tuos suscitabat. Sicq; doctrinis & p̄tib⁹ infi-
nitum xp̄o populū acquirebat. Et vt scribūt de
eo ph̄lio iudeoz doctor: & papias ep̄s h̄ieropo-
litanus ad rāta perfectionē vite xp̄ianos quos
connerterat adduxit: vt vitā apostolica p̄mit-
ue ecclesie sectantes oēs cōmuniten vivarent: &
nemo quicq; propriū possideret: monasticum q̄
ordinē primus egyptijs tradidit: & sacre p̄fes-
sionis regulā m̄ltis instituit: vnde & postmodū
in egypto monachoz cenobia & cellule infinite